

Zadeva C-73/06

Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Finanzgericht Köln)

„Šesta direktiva o DDV – Člen 17(3) in (4) – Vračilo DDV – Osmo direktiva o DDV – Vračilo DDV davčnim zavezancem, katerih sedež ni v državi – Člena 3(b) in 9, drugi odstavek – priloga B – Potrdilo o statusu davčnega zavezanca – Pravni pomen – Trinajsta direktiva o DDV – Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti – Člen 1, točka 1 – Pojem sedeža gospodarske dejavnosti“

Sklepni predlogi generalne pravobranilke V. Trstenjak, predstavljeni
19. aprila 2007 I - 5658
Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 28. junija 2007 I - 5677

Povzetek sodbe

1. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Vračilo davka davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju države*

(Direktiva Sveta 79/1072, člena 3(b) in 9(2) ter priloga B)

2. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Vračilo davka davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti*

(Direktiva Sveta 86/560, člen 1(1))

1. Člena 3(b) in 9, drugi odstavek, Osme direktive Sveta 79/1072 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, je treba razlagati tako, da se na podlagi potrdila, skladnega z obrazcem iz priloge B k tej direktivi, ne domneva le, da je zadevna oseba davčni zavezanec za DDV v državi članici davčne uprave, ki mu ga je izdala, ampak da ima v taki ali drugačni obliki v tej državi članici sedež, bodisi da ima tam sedež gospodarske dejavnosti bodisi stalno poslovno enoto, iz katere se opravljajo transakcije.

Vendar te določbe ne zahtevajo, da je davčni upravi države članice vračila, ki bi dvomila glede gospodarske stvarnosti sedeža, katerega naslov je naveden v tem potrdilu, prepovedano, da se o tej stvarnosti prepriča tako, da uporabi upravne ukrepe, ki jih v ta namen določa ureditev Skupnosti glede davka na dodano vrednost.

Če iz pridobljenih informacij izhaja, da naslov, naveden v potrdilu o statusu davčnega zavezanca, ni enak niti sedežu gospodarske dejavnosti davčnega zavezanca niti stalni poslovni enoti, iz katere slednji opravlja transakcije, lahko davčna uprava države članice vračila upravičeno zavrne vračilo, ki ga je zahteval davčni zavezanec, brez poseganja v pravico do tožbe, ki jo ima slednji.

Davčno upravo države članice vračila glede dejstev in glede prava načeloma zavezujejo podatki iz tega potrdila.

(Glej točke 40 in 41, 49 in 50 ter točko 1 izreka.)

2. Člen 1, točka 1, Trinajste direktive 86/560 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti, je treba razlagati tako, da „sedež gospodarske dejavnosti“ pomeni kraj, kjer se sprejemajo bistvene odločitve glede splošnega vodenja te družbe ali kjer se izvajajo naloge glavne uprave te družbe.

Pri določitvi kraja sedeža gospodarske dejavnosti družbe je treba upoštevati mnogo dejavnikov, in sicer najprej statutarni sedež, kraj glavne uprave, kraj sestanka vodilnih v družbi in kraj, kjer se sprejema splošna politika te družbe, ki je

po navadi enak. Preostala dejstva, kot je prebivališče glavnih vodilnih, kraj sklicovanja skupščin, upravnih in računovodskih dokumentov in glavni potek finančnih dejavnosti, med drugim bančnih, se tudi lahko upoštevajo.

Tako se navidezne ustanovitve, kot je družba „poštni nabiralnik“ ali „kulisa“, ne morejo opredeliti kot sedež gospodarske dejavnosti v smislu člena 1, točka 1, Trinajste direktive.

(Glej točke od 61 do 63 in točko 2 izreka.)